

Her Ayrılık Acıtır mı Canını

— * EfTeLyA * · 10 Ocak 2013

Yaklaşık yarım saat oluyor konuşalı. Öyle sessizce, suçlu küçük masum çocuklar gibi dinledim seni. Patlamaya hazır bir volkandın sanki zaman kollayan. Kelimeler cümlelerin, ardarda soluk almadan söylenen cümlelerde ayrılığın habercisiydi. Oysa nereden bilecektin ağzından çıkan her sözün yüreğimde nasıl tamiri mümkün olmayacak yaralar açtığını. Saçlarımı yolup, kafamı duvarlara vurduğumu ... Telefonun diğer ucunda yaşayan bir ölü bıraktığını nereden bileceksin ki. "Bencil olmayan aşk,vasiyetini her zaman hazır tutar" Ne güzel söylemiş şair. Ama bedenim daha hazır değildi diğer yarısını kaybetmeye. Gözlerim hazır değildi kanlı yaşlar dökmeye. Şimdiden hasret kokusu geliyor burnuma ve damarlarıma kadar işliyor. Yakıp yıkmak istiyorum herşeyi. Harabeye çevirmek koca şehri. Koşarak sokağa çıkmak, başıboş dolaşmak caddelerde. Ben böyle delice sevmemiştim hiç. Acıma herkesi ortak etmek istiyorum. Hüznümü de sevincim gibi doya doya yaşamak istiyorum. Kanadı kırık bir kuşum, çaresiz, acısıyla kıvranan. O mavilikteyim yine, sonsuz mavilikte. Açılıyorum derinliklere doğru. Olmuyor. Çırpınmalar boşuna. Anladım artık yavaş yavaş boğuluyorum. Halbuki çok iyi bilirdim yüzmeyi, dalgalarla dans etmeyi. O sonsuz mavilik içine çekiyor beni , kayboluyorum. Resmin var şuan elimde. Zalimsin sevdiğim. Öyle acımasız ki bakışların. Yırtıcı bir aslan gibisin. Her an pençelerini hazır tutan. Dur gitme bekle biraz. Sana ait hiçbir şey kalmasın bende. Al götür yüreğimi. O hiç benim olmadı ki... Vildan KAYA